

ser har svigtet, hvorledes man ikke har rettet sig efter Bestemmelserne, og som samtidig har beklaget, om der gennem Sigten skulde slippe Personer, som er arbejdssky, ikke værdige til Arbejdsløshedsunderstøttelse, at de i det kommende Udvalg vil arbejde med paa Tilvejebringelsen af et simpelt og sikkert virkende System.

Det undrer mig, at det ærede Medlem Hr. Trier saa afgjort tog Afstand fra Kortsystemet. Det er dog indført i Overenskomsten mellem Dansk Transportarbejderforbund og en Række Arbejdsgiverorganisationer, som har Forbindelse med dette Forbund, og selv om det nu er muligt, som det ærede Medlem nævnte, at man ved dette Kortsystem ad skjulte Veje kan bringe fra Arbejdsgiver til Arbejdsgiver Oplysninger, som Arbejderne ikke kan ønske skal befordres ad denne Vej, saa maatte man synes det mig, hellere end uden videre at forkaste det hele System tage under Overvejelse, om det ikke kunde udformes paa en saadan Maade, at det kunde virke efter sin Hensigt, sikrere end det hidtil gældende Kontrolsystem, uden at kunne misbruges paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Trier antydede. Jeg haaber paa de Herrers Medvirken i saa Henseende, idet jeg maa sige, at jeg aldeles ikke kan anerkende, at der er noget som helst nedværdigende i, at man ved Arbejdsforholdets Indgaaelse skal medbringe en saadan Legitimation som den, der her er Tale om; hvis der deri skulde være noget som helst nedsettende, var der mange Kredse i vort Folk, som var Genstand for en nedsettende Behandling paa Grundlag af Krav, som i Henhold til Lovgivning eller autoritative Bestemmelser stilles til dem.

Det ærede Medlem Hr. Lillelund mente, at Kontrollkortsystemet vilde være at foretrække, og jeg gentager, at jeg er rede til en Forhandling i Udvalget om dette Spørgsmaal, men jeg tilføjer, at jeg ikke har nogen Grund til at antage, at det hidtil gældende Kontrolsystem, som jo i det væsentlige foreslaas bibeholdt, ikke skulde virke betryggende, naar det virkelig anvendes, og i saa Henseende maa, synes det mig, Kasserne og Arbejdsanvisningskontorerne gøre deres yderste. Naar det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen som Formand for en Arbejdsløshedskasse siger, at han overhovedet aldrig har modtaget nogen af de Anmeldelser, der er paabudt i Loven, saa maa jeg sige, at jeg faar et underligt Billede af det ærede Medlem som Formand for en saadan Kasse, da han ikke tilføjer, at han naturligvis mange Gange har paatalt, at han ikke

fik disse Indberetninger. Hvis man fra alle interesserede Parters Side er enig om ikke at opfylde Loven, kan man naturligvis gennem lang Tid undgaa at gøre det, men saa sker der ogsaa den Slags uheldige Ting, som vi har mere end et Eksempel paa, i Retning af Omgaaelse af Kassernes Bestemmelser og Udnyttelse af dem paa urigtig Maade. Flere Eksempler er blevet fremdraget her i dette høje Ting, og jeg skal kun henvise de Herrer til at søge Klarhed over det, som er foregaaet ude i Glostrup, de omfattende Misbrug og Bedragerier mod Arbejdsløsheds-kassen, som der har fundet Sted, fordi man ikke fra alle de Sider, hvor man havde Pligt dertil, vaagede over, at Indberetninger skete, saaledes som det er fastsat i Loven.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen var utilfreds med § 6, 3die Stykke, som siger, at naar et Arbejdsforhold ophører, skal der af Arbejdsgiveren gives Indberetning derom, og navnlig var det ærede Medlem utilfreds med, at det skal oplyses, hvorvidt den paa-gældende Arbejder er blevet afskediget, eller om han har forladt sit Arbejde paa eget Initiativ. Nu maa jeg dog henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at i § 20, Punkt 3, siges det udtrykkelig, at en Arbejdsløshedskasse ikke maa udbetale Understøttelse til et Medlem, som „uden fyldestgørende Grund“ har forladt sit Arbejde, og det er dog en Bestemmelse, som er selvfølgelig, og som jeg er overbevist om vil finde Tilslutning fra alle Sider, ogsaa fra de Herrer Socialdemokraters Side; man bør ikke, naar man uden fyldestgørende Grund forlader sit Arbejde, kunne hæve Understøttelse paa sine Arbejdsfællers og det offentliges Bekostning. Men hvis dette er rigtigt, maa der da ogsaa en Oplysning til, som angiver, hvorvidt den vedkommende er afskediget eller har forladt sit Arbejde. Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen spurgte, om en Arbejder, som paa ordinær Vis forlader sin Plads, da ikke kan faa Understøttelse i Fremtiden. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener med, at en Arbejder paa ordinær Vis forlader sin Plads; der synes at være en vis Praksis i saa Henseende, og inden det ærede Medlem har oplyst, hvori denne bestaar, faar han undskyldte, at jeg er ude af Stand til at besvare Spørgsmaalet.

Naar nu det ærede Medlem med saa stor Kraft drog til Felts mod Bestemmelsen om, at der ikke maa gives Understøttelse til Personer, som uden fyldestgørende Grund har forladt deres Arbejde, og krævede denne Bestemmelse fjernet som meget uheldig —, saaledes opfattede jeg i hvert Fald det ærede